

Ս Տ Ա Ց ՈՒ Ա Ծ Գ Ր Ք Ե Ր

FRÉDÉRIC MACLER. — Autour de l'Arménie; Paris, 1917.

Անձանոթ չէ Հայերուս Մակէրի առնը, նա արդարութեան սուրբ քատին համար միայն չէ որ նուրիուած է Հայուն, զուտ հայասէր մը չէ, այլ և հայագէտ։ Անս այսպիսի անձի մը ձեռքէ՝ որ տարիներէ ի վեր Հայով և հայերէնով կը զրադի, կ'ընդունինց 1917ին հրատարակուած Հայաստանի շարդ, 326 էջերէ կազմուած հատոր մը։ Յարգելի ուսուցչապետը ասով անհամ մ'աւելի կ'ուզէ ապացուցնել իր համակարգութիւնը դէպի մեր ազգը, երբ արդէն անխոնջ ուսումնասիրող մը եղած է մեր Մանրանկարներուն, մեր արզի Գրանանութեան, մեր Երածըտութեան։ Ներկայ հատորը զրդ Մակէր ազնիւ մտածութեամբ մը հրապարակ կը հանէ, իբր Վերարծարծում մը իր զգացումերուն, ամփոփումն է իր զանազան յօդուածներուն այլ և այլ առիթներու մէջ հրատարակուած, և են հետեւալները։

Ա. Հայերէնի բեմ՝ արևելեան կնճանանի լեզուաց յատոնի՝ ազգային վարժարանի մէջ, կարգացուած 1911 նոյ. 14ին, իբր բացման զամ հայերէնի ընթացքին՝ նոյն բեմի հարիւրամեկին առթիւ։ Ներկայ հատորիս 1-66 էջերը կը բռննեն, կը գծէ նախ կարճ ի կարճոյ ֆրանսացի, հայագէտներու և ի մասնաւորի իրմէ առաջ այդ բեմը բռնողներու գործը, ապա կը նկարագրէ խոշոր գծերով հայ ժողովուրդին վիճակը անցեած ժամանակներու մէջ, բսելով միանգաման թէ անկէ ինչ պէտք է զիտնալ անոր լեզուուց, պատմութեան, քրանանութեան ուսումը չսկսած։ կը հետազոտէ հոգեբանական պատճանակները, ցեղի և միջավայրի պայմանները որ թոյլ տուին երեսուն զար հնութիւն ունեցող ժողովուրդին ապրիլ, գործել, քամածէն արշաւանցները, կրել մարտիրոսութիւնը, տասանորդուիլ ար-

տարին և ներքին կոփւներով։ և բարյական ու նիվթական այս ամէն փոփոխութիւններով հանդերձ խաղաղ առաելակշիռ դեր մը այդ ազգերու միջն ուր դատապարտուած էր ապրիլ, կը յիշեցնէ հայ ազգին կարեոր գէմքերէն մէկ քանին, որ Հայաստանի իրենց ընծայած գործունէութեան անձուկ շրջանակէն դուրս գլուխ անցան ստէպ ուրիշ ազգերու բախտին, իրը կայսր, կայսրուհի, զօրավար, Տէրութեան պաշտոնեայ, ճոխ սեղանաւոր և առատածիր վաճառական։

Բ. Հայկական ինժինրի և Ազգային Ասամանդարցիրին թուրքիոյ մէջ, (էջ, 66-81), նոյն նիւթի վրայ Ասաբէլ Ասրուխաննեանի ուսումնասիրութեան զրախօսական, և հրատարակուած Աշխական Օրագրի մէջ, 1915, էջ 161-9։

Գ. Հայերէ թուրքիոյ մէջ, (էջ 82-168). Հանուած Revue du monde musulman հանդէսի 1913 սեպտ. թիւէն։ ընդհանուր ակնարկ մը թուրքերու Հայոց հետ յարաբերութեան և Ազգային Ասամանացրութեան։

Դ. Հայաստան և Թուրքիա, (էջ 169-176). Le Siècle օրաթերթէն քաղուած 1913ի յունուար 15ի թիւէն։ - Հայուն թերութիւնները և առաւելութիւնները յիշելէ վերջ, կ'ըսէ թէ ասոնց վաճառականական բնատուր յատկութեամբ թուրքիա ուրան կրնայ զարգանա։

Ե. Հայկական շարժման նախադատմութիւն, (էջ 177-247). ամփոփումն Միքայէլ Վարանդանի գրքի Ա. հատորի, տառուած ի ժընէլ 1912։ Հանուած Foi et Vie երկշարաթաթերթէն, 1916 գեղտեմքրի 16։

Զ. Հայկական շարժման նախադատմութիւն, (էջ 248-275). հաւաքումն վերոյիշեալ հեղինակի աշխատութեան Բ. հատորին, նոյնական լոյս տեսած ի ժընէլ 1913ին, Յօդուած հանուած է այ ան-

գամ L'Asie française 1917ի յունուար—մարտ թիւերէն:

Է. Ժաղովուրդի մը բնաշնչում, (էջ 276-285). քաղուած Foi et Vie թերթէն 1915 դեկտ. 16ի թիւէն. — զիրջին եղերական եղելութեանց հոգերանութիւնը կ'ունէ:

Ը. Երիտասարդ Թուրքիրը և Հայաստան, (էջ 286-326). Կը պարունակէ Փօղոս Նուապր Փաշայի իր Հայկական Նուիրակութեան զլուխ 1913ի մէջ առ Փետութիւն տուած բողոքազրեր:

Վերոյիշեալ ութը զանազան ընդարձակութեամբ՝ այլ խոր համոզումով զըրուած յօղուածներէն կը դիմուի, որ Մակելը լոկ լեզուական կամ զրական ցշափակին մէջ ուզած չէ սահմանաւորութիւն, այլ Հայուն ընտանեկան և ազգային կեանքին, կամ լու ևս ցաւերուն խորը թափանցելով՝ իրական, ներկայ վիճակով շատ զրազած է: Նա կը յարգէ Հայը իր այս յօղուածներուն մէջ, կերպով մը կը պաշտէ իրը բեկոր մը պատմուկան հին ազգերու. հնասէր մ'է որ կը զուրգուրայ մազաղաթեայ կամ պրտուեայ զրչազրի մը վրայ, և իր արուեստասէրի արդար զայրոյթով գէմ կը կանգնի բարբարոսին՝ որ անոր արդէն իսկ յօշոտուած թանկաղին թերթերը կ'ուզէ ոչչացնել: Վակայն Հայուն մէջ կը տեսնէ Մակելը վաղուան կեանքն ալ, և անցեալէն կը հետեւնէ ապազայի վերածնունդը, թէ Երոսպայի ու Ասիոյ ժողովուրդներու մէջ միութեան ուզակ մը, զարգացումի միջնորդ մը պիտի հանդիսանայ Հայը:

Աւուցչապես Մակելի մաղթանքներուն և զնահատումին շերմ չնորհակալութիւններ:

E. DOUMERGUE. — L'Arménie, les Massacres et la Question d'Orient; Paris, 2 édit.

ԵՐԵ Էմիլ Տումէրկի հատորը ձեռքդինայ, հին հայ զրչազրի մը հրատարակութիւնը աչքին տակ ունենալու հանոյալի պատրանքով մը վայրէկան մը կ'օ-

րօրուիս. պատուարժան հեղինակը ուզած է հայ երկաթազիր տաներու վրայ պատուաստել իր զրբին ճակատին ամրող Փրանսական զրերը, զրաւական մը իր հիացմունքին և համակրանքի զգացութեառուն՝ որ կը տածէ առ մեր ազգը և զոր կ'ուզէ ներածել բարեացակամ սրտերու մէջ տալով անոնց առանձն հատորիկ մը:

Գիրքս որ կրկին տպագրութեան արժանացած է, կը կազմուի 205 էջերէ և երկու աշխարհազրական քարտերէ, որոնց կը յաջորդէ նիւթերու մարդամասն ցանկ մը: Տումէրկի աշխատութիւնը ձեւացած է գլխաւորապէս բանախօսութենքն մը՝ (էջ 3-36) որ կը լուսարանուի շարք մը ուսումնասիրութիւններէ և վաւերաթղթերէ: Այս ակնարկ մը տանը ճամփին որ ուղեծուծն է յաջորդող կառներուն:

Իրը յառաջարան իր ճառախօսութեան զոր 1916 յունուարի 16ին արտասանած է ի Փարիզ Մարկաղարման Ծնկերութեան ընդարձակ դահլճին մէջ, կը պարզէ Տումէրկ թէ ինչ էր Արևելեան Հարցը, ով է Թուրքը, ինչպիսի երկիր է Հայաստանը և ինչպիսի որ է Հայը, և ինչ պատճառ ներով Պեղմունու վեհաժողովին մէջ մտաւ Ելրորդ յօղուածը՝ նշանաւոր համազգային հակակիխը:

Յաջորդ երեց մասերը՝ որոնց բուն ճառախօս նիւթերը կը կազմեն, ընդհատուած են, ինչպէս կը ծանուցանէ յառաջարանին մէջ, հայկական լուսապատկերներով՝ ցոյց տրուած Ուսուցչապես Մակելի համառու և ճշգրիտ բացատրութեամբ, և ազգային ցանի մը երգերով՝ Պապակյան և Քավանողեան օրիորդներէ ազնուորէն և ճարտարօրէն երգուած:

Բանախօսը հայկական հարցը հետզհետէ պարզած ժամանակ, մեծ հմտութեամբ կը զօտէ զայն գերւանական փառասէր ձրկուումներուն հետ Հայուն ալ թըշուառ աղէնները: Կը բացատրէ համիւտան նուրը և անզութ բաղարազիտութեան ծանօթ ծրագիրը «Հայկական իրնորդէն պատուիլ՝ Հայէն ազատելով», և

անոր անլուր խժդժութեամբ իրականաց-
ցումը՝ հեզնելով Եւրոպան, որ բարենո-
րոգութեառու ծրագիրներով նուաստացնել
քան սանձել կը փորձէր վայրագ գա-
զանը: Եւ թէ ինչպէս, մինչ թուրք ամ-
րատաւանութիւնը 1896ի կոստրածին
յաջորդ օրը փողոցներու մէջ կը գոչէր
թէ « ԵՌ Սուլթանը պիտի վճռէ Անգ-
ղիացին Եզիապուէն », Գուլիէլմոս յաղ-
թական մուտք կը գործէր ի Պուլս, դա-
ւաճան Համբոյով երկրակալական տեն-
չերը ամրապնդելու: Թուրքը յեղափոխու-
թիւնը և Համիտի գահնկեցութիւնը փո-
փոխութիւն չըկրին քաղաքականութեան.
պղծեցին Երիտասարդ Թուրքերը Union
et Progrès Նշանակալից խօսքը (Ոկտոս
ֆունի), և « ոչ որ տարակուսեցաւ թէ
Առանայի ջարդը «ողջ իրի» մը չէր հին
ոէժմին, այլ գումը նորին՝ որ էնվէրի
« ոչ մէկ ըրբատոննեայ թուրքից մէջ »
խօսցով կը պարունակուէր, վճռուծ կը
այլ և նա չայ ցեղի ճնշումը, և տիրասար-
սուու գէպեր իրարու կը յաջորդէին, հայ
մուատրականներուն ձերքակալուիլը (1915
ապրիլ 28), և կոտրածը, կարասանը,
տեսադար, երեք սոսկալի բռներ ամրող
Հայ ազգին մարտիրոսութեան: Եւ երբ
այսպէս անմեղ Աթէիլ արիւնը գէպի Եր-
կննը կը բողոքէր, Գիրմանիս կը չըմե-
ղէր ինքիննը Reichstagի մէջ կայէնի
բռնով, թէ « լոկ տեղահանութեան խըն-
դիր է, կարենը դատուելով թշնամական
ցոյցերու պատճառաւ »: Կ'ընդունինը մի-
րայօժար հմուտ ճառախօսին մաղթողա-
կանը. Per crucem ad lucem, Խաչով
գէպ ի յաղթահակ. « Այսու յաղթեսցէն »:
Հ. Քերոբ Վ. Չաքոս

ՓՄԻԶԱՀԱՑԱՐ ՏԱՐԵՑՈՅՑ. — Բ. ապրի
1918: Ներսիսեան տպարանէն լոյս տե-
սած է ինամըով պատրաստուած այս
« վատարանի Հայուն Յիշատակրտանը »՝
բաղկացած 160 էջերէ և 72 գողոր պատ-
կերներէ: Ֆրանսական և հայերէն ընտիր
յօդուածներու շարքը, ազգային ապրոց
գէմքերու, ինչպէս նաև հայրենիաց ուազ-

միկներու և տեսարաններու պատկերները,
ու հայ և ֆրանսացի գրիչներու արծակ և
տաղաչափեալ նոր գրութիւնները կ'ազ-
դն ընթերցողին սրտին վրայ, կը պա-
րարեն միտքը: Գրքին ամրողութիւնը
միշտ թարմ հրապոյը ունենալով՝ ոչ
միայն ներկայիս այլ նաև ապագային
գրադարաններու ճոխութիւն և ուսանող-
ներու մրցանակ տրուելիք սիրուն հատոր
մէէ. կը յանձնարարենք ամէն ընթեր-
ցասիրայ ուշագրութեան: Բնադրյկ տր-
պագրութիւն գինը Յ ֆրանք, իսկ շրե-
դատիպը 7 ֆրանք ըլլալով՝ ստանալու
համար դմել հրատարակչին:

Imprimerie G. H. Nercès
272, Rue St. Jacques. PARIS (5)

Յ

Բոլոր մեր բաժանորդներուն, հայ հե-
ղինակներուն, հրատարակչական ընկերու-
թեանց և մանաւանդ Հայ Ազգ. Պատուի-
բակութեան, որ հաճցան մեր զեկոյցին
համեմատ՝ մեզ զրկել իրենց հրատար-
ակութիւններէն օրինակներ, հրապարակաւ
մեր չնորակալիքը կը յայտնենք և կը
ինդրենք որ ներողամիտ գտնուին՝ եթէ չի
կրցանք իւրաքանչիւր գրքի համար առան-
ձին զրախոսական զետեղել, Մինչ ցարդ
մեր ստացած գրեցերը թերթերը գոնչ հա-
մառօտ կերպով մը յիշատակելու համար՝
հոս ստորոտե կը զետեղենք անոնց ա-
նունները, ցաւ յայտնելով որ շատ մը
ուրիշ մեզի զրկուած գրքեր մեր ձեռնը
հասած չեն:

Յ

Հայերէնի զեղծումները. — Տոբթ. Յ.
Թիրիացեան - Նիւ Եօրք, 1917.

Հայերէնիցին զափնիները. — Արսէն Եր-
կաթ. — Գագիրէ, 1912-1916.

Արիւնու Հայաստան. — Արսէն Եր-
կաթ. — Գագիրէ.

Ինչո՞ւ կը հակառակինք Հայերու մէջ
ընկերքարութեան Բօրօրականտին. — Ա.
Մինասեան - Պոստոն, 1918.

Ասոուծոյ ծրագիրը. — Ա. Թ. Բըսրլի
(նուէր Ա. Զարեանի). Պըութին, 1916.

Թատերանկարը Ամեղծագործութեան
Պատկերատրամի. — Պըութին, 1914.

Քարոզներ. — Մ. Կ. Փափազեան —
Ֆրէզնօ, 1915.

Վլրէժի Աւետարան. — Շահեան Նաթա-
ւլ — Նիւ Եօրք, 1916-1917.

Արարատ-Լովկաս. Ա. Արարատ. — Ա.
Մ. Մոցիկեան — Ֆրէզնօ, 1917.

Մեծ Դէպրեր Վասպուրականում. Հան-
դիպաճ 1914-1915 թուականներին. —
Ա. Գո. — Երևան, 1917.

Հայ Տեղեկատու Բիբրո. — Հրշարերա-
կան. 30, Rue Jacob, Paris.

Տաղը և Թատրերգորթինը. — Մկրտիչ
Պէրիկթաշեան. — Նիւ Եօրք. 1917.

Թորոս Լւսնի. — Յովսէփ Շեշմանեան.
— (Պէրպէրեան). — Պուրու. 1917.

Հին Ասոոււածներ. — Լւսն Շահթ. —
(Պէրպէրեան). — Պուրու. 1917.

La voix de l'Arménie. — revue
bi-mensuelle. 30, Rue Iacob, Paris.

Le sang du sacrifice. — Jean
Aicard — Ed. Ernest Flammarion,
Paris.

Le peintre de la mer — Vartan
Mahokian. — Camille Mauclair.
Paris.

Considérations sur la guerre et
la paix. — P. M. — Paris, 1914.

L'Arménie et la question armé-
nienne. — Mikael Varandian, La-
val, 1917.

Nouvelles de l'Arménie. — Feuille
périodique. N. 8, 9. Bâle (Suisse),
1918.

Les faits les plus horribles de
l'histoire. — Henri Morgenthau —
Paris, 1918.

La Turchia può vivere? — Dott.
R. Bazargian, Torino, 1918.

Armenia. — Dott. Pietro Roma-
nelli. — Roma, 1918.

The Armenian Herald. — Sep-
tember. — 401-403 Old South Buil-
ding, Boston.

Le mémoire Lichnowsky et les
documents Muehlon. — préface de
Joseph Reinach, Paris.

Iodometric determination of chlo-
rine in chlorides. — Gregory To-
rossian. — Cleveland.

A simple and rapid assay of
lead. — Gregory Torossian. — Cle-
veland.

Das Martyrium des Armenischen
Volkes. (Heft 2). — Armenien. (Heft
3). — Armenien und der Weltkrieg.
(Heft 4). — Von M. Piranian. —
Thalwil, 1916.

ՎՐԻՊԱԿ ՈՒՂՂԵԼԻ

Էջ 421 առ 42-43

Աւը Պարսկաստան՝ հակասագիրն աւ մէկ տեղ
Պարտըւեցաւ հանդէպ բուռ մը քաջերու։

Էջ 424 առ 82 Կորդեն, Կարդա՛ Կորդե։